sesinnane laps ristmise sakramentis olli sanud, ja mis neude lapselikn palwete läbbi, mis emma tedda olli öppetanud ikka ta süddames kui iggawese ello seme kinnitud ja hoitud sai. Ka on tähhelpannemise wäärt, nönda kui poisike isse könneleb, et temmale ta nädremas lapsepölwes öppetud palwed se läbbi wast öiete kalliks ja maguſaks jäid, et se kurri Türklane ni hirmſal kombel last werri urbseks pekstes neude waste wöitles, ja neude mällestust ta süddamest ja melest tahtis ärrawöerutada. Sest lühhikesest könnest wöime suggo öppida arro sama sest, mis wahhest öige usso taggakinsamisest pitkemalt olleme kuulnud. Ülleültse wöiwad sest könnest ka wannemad, isseärranes emmad nähha, mis suurt warra nad omma lastele sega neude ellote peale kasaandwad, kui nad neid enneste käe körwas tallutades jubba norelt öppetaiwad palwed ja Jumala sönna salmid luggema. Noorte laste südda on mewahha sarnane, ja sa wöid senna sisse tikkida, mis sa ial tahhad. Ommetegi waatke, oh wannemad! et teie senna sisse mitte mailma temma üllekohtuga, waid Kristuse Jesuse, neude Önnisteggia kujo köige temma armastuse ja surma-kannatamise näoga wöiksite tikkida. Agga kui kegi enneſe laiskust wabbandades tahhaks siin öölda; „Mis nödder laps ka Jummalast ja temma sönnast teab?" siis wastab Jesus se suur lastesöbber nisugguste uskmatumatele isse neude: Eks teie ial olle luggenud: wäetimate ja immewate laste suust olled sinna (Jummal) ennesele kitust walmistanud.

Juttu jätkud.

Imelik kastikene.

Ühe majaperenaesel olid omma majapidamises köiksugu wigad ja önnetused, ja ta warandus kahanes aast aastalt wähemaks.

Seda omma önnetust juhtus ta ühekora ühe wana mehele räkima ja ütles: „Kas teie ei tea kedagi abi selle wastu?" Se wanake, kes üks aus ja tark mees oli, käskis teda natuke odata ja töi wähe aja pärast ühe kastikese, mis pitseriga oli kinni pandud ja ütles: „Seda kasti peate teie nüüd aast otsa, kolm korda päwas, ja kolm korda ööl kööki, keldri ja talli kandma, ja ka weel igase maja nurka, siis läheb teie majatalitus paremaks. Ühe aasta pärast aga toge se kast mo kätte."

Perenaene pani nüüd oma lotust selle kasti peale, ja kaudis seda hollsaste üheſt nurgast teise, nenda kui teda käskud oli. Kui ta teisel päwal keldri läks kastiga tahtis üks sulane parajaste ölle puudelid tühjendama hakata. Kui ta talli läks olid lehmad sügawaste fitta ja sönniko sees, aga hobustel jälle kaerte asemel heinad ja öled ees. Nenda wöis ta nüüd iga pääw üks ja teine wiga parandada.

Kui aasta juba ümber oli, läks ta kastiga wanamehe jure tagasi ja ütles röömsaste: „Keik läheb nüüd pa-